

Μνήμη Αλώσεως Κωνσταντινούπολεως

Η Αλωσις της Κωνσταντινούπολεως από τους Οθωμανούς , είναι γεγονός κοσμοιστορικό, σηματοδοτεί την λήξη της ρωμαϊκής κρατικής συνέχειας αλλά και εκείνη του μεσαιωνικού ελληνισμού που είχε ήδη αρχίσει να λαμβάνει συνείδηση της ταυτότητάς του μετά την πρώτη Αλωση απο τους Φράγκους.

Εφεξής , το Γένος θα πορεύεται δορυάλωτο μέχρι την Επανάσταση του 1821, υπό την σκέπη του υποτεταγμένου Οικουμενικού Πατριαρχείου, στερούμενο διά της εξωμοσίας εκατομμυρίων μελών του , αλλά ανακτώντας , οργανωμένο σε κοινότητες και χάρις στα παιδευτικά ιδρύματά του, εστίες αυτονομίας , οι οποίες απέβησαν προμαχώνες της μέλλουσας να ανατείλει ελευθερίας.

Πριν 100 χρόνια, η Ελλάς επεξέτεινε τα σύνορά της μέχρι την άμεση ενδοχώρα της παλαιάς Πόλεως των Κωνσταντινών, θέτοντας πόδα στον Εύξεινο. Φευ, δεν επρόκειτο να στερεωθεί εκεί. Το όραμα της ενσωματώσεως εδαφών και λυτρώσεως ομογενών δεν έγινε πραγματικότητα.

Οι Σπυρίδων Ζαμπέλιος και Κωνσταντίνος Παπαρρηγόπουλος, έδειξαν την αδιάσπαστη ιστορική συνέχεια και άρρηκτη σχέση μεταξύ των υπερασπιστών της Πόλης , των δουλωμένων Ρωμηών και των αγωνιστών της Εθνεγερσίας.

Τιμούμε τους λίγους εκείνους που στάθηκαν θαρραλέοι να αντιμετωπίσουν την βαρβαρική πλημμυρίδα γύρω από τον μάρτυρα Κωνσταντίνο Παλαιολόγο εκείνο τον φοβερό Μάιο , ταυτιζόμεστε εμείς οι Έλληνες και ουδείς έτερος με αυτούς, ζούμε όμως σήμερα σε άλλες ιστορικές συντεταγμένες.

Σκοπός μας είναι αυτή τη φορά να διαφεντέψουμε νικηφόρος την πατρίδα μας και όχι να μαρτυρήσουμε ηττώμενοι.

**Γεώργιος Πουκαμισάς, Πρέσβυς ε.τ.
Πρόεδρος της Εταιρείας των Φίλων του Λαού**